

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 223.112 van 5 april 2013  
in de zaak A. 195.262/IX-6678**

In zake : Christophe VANDERVOORT  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Peter Crispyn  
kantoor houdend te 9030 Mariakerke  
Mazestraat 16  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE MALDEGEM, vertegenwoordigd door de  
burgemeester van de gemeente Maldegem  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Dirk Van Heuven  
kantoor houdend te 8500 Kortrijk  
President Kennedypark 6/24  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingesteld op 20 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Maldegem van 25 november 2009 waarbij aan Christophe Vandervoort de tuchtstraf van de blaam wordt opgelegd.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. Bij arrest nr. 219.690 van 11 juni 2012 zijn de debatten heropend en is het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat gelast met een aanvullend onderzoek.

Auditeur Joke Goris heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 maart 2013.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Dirk Van Heuven, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. De feiten zijn uiteengezet in het arrest nr. 219.690 van 11 juni 2012.

### *IV. Onderzoek van het vierde middel*

#### *Standpunt van de partijen*

4. De verzoeker voert de schending aan van de rechten van verdediging, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 17, § 1, A, 6° en B, 1°, 17, § 12, B, 1° en 39, § 1, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 (hierna: Taalwet Bestuurszaken) en van het “fundamenteel recht om te begrijpen en begrepen te worden”. Hij zet uiteen dat het tuchtdossier gedeeltelijk is

samengesteld uit stukken welke in een andere taal zijn gesteld dan het Nederlands – met name in het Frans en in het Pools – en dat ondanks zijn uitdrukkelijk verzoek daartoe niet in een vertaling werd voorzien. De aangehaalde artikelen uit de taalwetgeving en het fundamenteel recht van verzoeker om te begrijpen zijn hierdoor geschonden. Dit toont ook de onzorgvuldigheid aan van de tuchtoverheid in de feitenvinding aangezien die zich steunt op een dossier bestaande uit anderstalige stukken waarvan kan worden aangenomen dat ook de tuchtoverheid deze talen – zeker het Pools – niet machtig is. Om dezelfde reden is ook de materiële motiveringsplicht geschonden. Ook de rechten van verdediging zijn geschonden nu de tuchtoverheid, bij gebreke aan vertaling van de stukken in het Frans en het Pools, de verzoeker niet in de gelegenheid heeft gesteld zich te verweren op basis van een kennis van het volledige dossier.

5. De verwerende partij voert in de memorie van antwoord een gelaagd verweer. Allereerst stelt zij dat de door de verzoeker aangehaalde bepalingen van de Taalwet Bestuurszaken niet van toepassing zijn. Een politiezone is steeds een “plaatselijke dienst” of een “gewestelijke dienst” in de zin van deze regelgeving. Het aangehaalde artikel 39, § 1, van deze taalregeling – dat verwijst naar artikel 17 van die regeling – heeft betrekking op diensten waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt. Het is bijgevolg niet van toepassing.

Ten gronde betwist de verwerende partij vooreerst de feitelijke gegrondheid van het middel. Zij stelt dat het strafdossier inderdaad een Poolse verklaring bevat, maar dat enkele bladzijden eerder dit strafdossier een “nauwgezette, Nederlandse uiteenzetting van dit verhoor” bevat. Hetzelfde geldt voor de enkele in het Frans gestelde verklaringen. Ook deze worden volgens de verwerende partij eveneens in het Nederlands weergegeven.

Ten tweede stelt zij dat uit het inleidend verslag zeer duidelijk blijkt wat aan verzoeker ten laste wordt gelegd. Elk stuk in het strafdossier dat rechtstreeks of onrechtstreeks deze feiten ondersteunt, zijn van meet af aan

beschikbaar in het Nederlands. Het omgekeerde geldt ook: geen enkel anderstalig stuk heeft bijgedragen tot de motieven van de bestreden beslissing.

Tot slot en louter volledigheidshalve betoogt de verwerende partij dat de verzoeker redelijkerwijs geen nadeel heeft geleden. Hij was bij machte de gewraakte, in een andere taal gestelde, verklaringen te begrijpen.

6. De verzoeker betwist in de memorie van wederantwoord dat het strafdossier de vertaling van alle stukken bevat. Hij stelt dat de tuchtoverheid dit impliciet maar zeker heeft erkend. Hij betwist ook dat elk stuk uit het strafdossier dat de tuchtfeiten ondersteunt, in het Nederlands beschikbaar is. De tuchtoverheid kadert de tuchtprocedure in het geheel van de feiten zoals die plaatsvonden op 26 december 2008 en de verzoeker moet kennis kunnen nemen van alle elementen van het strafdossier en de anderstalige stukken moeten vertaald worden. Er kan niet worden uitgemaakt of enig anderstalig stuk al dan niet heeft bijgedragen tot de motieven. Tot slot doet het er niet toe of de verzoeker al dan niet in staat is anderstalige verklaringen te begrijpen.

7. In de laatste memorie dupliceert de verwerende partij haar verweer.

In de laatste memorie herneemt de verzoeker al wat hij reeds in de voorgaande procedurestukken heeft uiteengezet.

### *Beoordeling*

8. De verzoeker voert vooreerst de schending aan van de artikelen 17, § 1, A, 6° en B, 1°, 17, “§ 12”, B, 1° en 39, § 1, van de Taalwet Bestuurszaken.

Deze bepalingen betreffen het taalgebruik door de centrale diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt in onder meer hun binnendiensten (art. 39 van de Taalwet Bestuurszaken) en/of het taalgebruik in Brussel-Hoofdstad.

De verzoeker is agent van politie bij de lokale politiezone Maldegem. Dit is een politiezone die bestaat uit één gemeente, met name de gemeente Maldegem (koninklijk besluit van 28 april 2000 houdende de indeling van het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen in politiezones). Deze politiezone is in rechte niet te onderscheiden van de gemeente. Het betreft derhalve een plaatselijke dienst waarvan de werkkring niet meer dan één gemeente bestrijkt in de zin van artikel 9 van de Taalwet Bestuurszaken.

Met de verwerende partij kan worden gesteld dat de verzoeker zich bij de ontwikkeling van het middel heeft gesteund op te dezen niet op de bestreden beslissing toepasselijke bepalingen van de Taalwet Bestuurszaken. Uit het middel blijkt niettemin duidelijk dat de verzoeker de taalwetgeving geschonden acht die volgens hem inhoudt dat “een zaak van intern bestuur volledig in de taal van de ambtenaar moet worden gedaan”, hetgeen volgens hem in tuchtzaken impliceert dat alle stukken in de taal van de ambtenaar moet worden opgemaakt. De verzoeker heeft zich hierbij weliswaar vergist bij de precieze aanduiding van de volgens hem geschonden geachte bepalingen, maar een loutere vergissing in de verwijzing en omschrijving van de rechtsregel leidt op zich niet tot de verwerping van het middel indien deze vergissing niet verhindert om de bepaling te identificeren, wanneer deze niet tot gevolg heeft dat het middel onjuist of onduidelijk is en wanneer deze vergissing geen nadeel toebrengt aan de rechten van verweer van de verwerende partij. Gelet op het gevoerde verweer, is dit laatste te dezen niet het geval en uit hetgeen hiervoor is gesteld blijkt duidelijk dat de verzoeker de miskennis van de taalwetgeving, toepasselijk in “intern bestuur” aanvoert.

9. Op grond van artikel 10 van de Taalwet Bestuurszaken dient een plaatselijke dienst zoals de politiezone Maldegem uitsluitend het Nederlands te gebruiken in zijn binnendiensten. De hogere tuchtoverheid dient derhalve op grond van de Taalwet Bestuurszaken het Nederlands te gebruiken in zijn binnendiensten, hetgeen in tuchtzaken inhoudt dat de tuchtprocedure tegen een politieambtenaar in het Nederlands moet worden gevoerd en dat de procedurestukken in deze taal moeten worden gesteld.

10. Zo weliswaar de taalwetgeving in bestuurszaken van openbare orde is en iedere overtreding ervan dus door iedereen, desnoods ambtshalve door de Raad van State mag worden opgeworpen, moet die overtreding echter betrekking hebben op een substantieel onderdeel van de besluitvorming. De aangevoerde miskenning van de Taalwet Bestuurszaken moet de besluitvorming op wezenlijke wijze hebben beïnvloed of verhinderd hebben dat die werd beïnvloed.

Uit het overgelegde dossier blijkt dat in het strafdossier een aantal verklaringen zijn opgenomen die in het Frans of in het Pools zijn gesteld. De verzoeker duidt in de memorie van wederantwoord op de stukken 24-25 en 50 van het strafdossier waarvan een integrale kopie deel uitmaakt van het tuchtdossier. Het betreffen te dezen de in het Frans gestelde verklaringen van twee getuigen van het incident met een buitenstaander die beweert te zijn aangerand door één van de personen van de groep waarbij de verzoeker zich bevond. Het andere stuk betreft de verklaring in het Pools van de Poolse schoonbroer van verzoeker die medeverdachte is. Deze verklaringen hebben derhalve allen betrekking op het concrete verloop van het incident met de buitenstaander op 26 december 2008 in de Duinenstraat. De verzoeker heeft, wat dit incident betreft, spontaan op 29 december 2008 een nieuwe verklaring afgelegd aan de politie “omtrent de ware toedracht van de feiten zodat ik hiermee kan aantonen dat ik tot besef gekomen ben dat ik verkeerd gereageerd heb”. Uit die verklaring blijkt dat hij met twee andere personen (waaronder zijn Poolse schoonbroer die de betrokken verklaring in het Pools aflegde) op stap was en dat zij betrokken waren bij het incident.

In het inleidend verslag worden de feiten ten aanzien van de verzoeker als volgt omschreven:

“2.1. Uiteenzetting van de feiten en omstandigheden

Op 26 december 2008 bent u op vermaakuitstap geweest in Bredene. Bij de politie is toen omstreeks 22.55 uur een oproep binnengekomen dat een man in de Duinenstraat op straat werd geslagen door drie andere mannen.

Uit het eerste gesprek met het slachtoffer blijkt dat hij het slachtoffer werd van fysieke en verbale agressie door drie mannen.

Door een getuige wordt een voertuig met nummerplaat [...] aangeduid als het voertuig waarmee de drie daders van de vechtpartij zich verplaatsen. Dit voertuig is volgens de dienst inschrijving voertuigen ingeschreven op naam van [K.P.].

Eén verdachte heeft de plaats kunnen verlaten. Later blijkt dit te gaan om [P.N.].

Twee andere verdachten worden aangetroffen, verborgen achter een muurtje en een haag. Bij identificatie gaat het hier om INP [K.P.] en AGP Christophe Vandervoort.

Uit de vaststellingen van de politie Bredene/De Haan blijkt dat u duidelijk gedronken had en duidelijke tekenen van alcoholgebruik vertoonde. Tijdens de verhoren en herverhoren heeft u zich provocerend opgesteld en steeds de discussie gezocht. U heeft zich ook minachtend uitgelaten tegenover de collega's van de politie Bredene/De Haan. U heeft ook het onderzoek tegengewerkt en aanvankelijk elke betrokkenheid ontkend.

U werd ook voor de duur van het onderzoek gearresteerd en deze arrestatie werd door de dienstdoende parketmagistraat bevestigd.

Pas in een latere fase en na verschillende herverhoren hebt u meer duidelijkheid gebracht in dit dossier”.

Inzake het vaststaan van de feiten, stelt de bestreden beslissing onder het punt “5. Vaststaan, kwalificatie en toerekening van de feiten” het volgende:

“Gelet op de feitelijke elementen vervat in het dossier,

5.1. meen ik dat de feiten vaststaan doordat u in het laatste verhoor zelf verklaart bereid te zijn een nieuwe verklaring af te leggen omtrent de ware toedracht van de feiten en hiermee wil aantonen dat u tot het besef bent gekomen dat u verkeerd had gereageerd.

Uit de vaststellingen van de politiezone Bredene/De Haan blijkt ook duidelijk dat u zich provocerend hebt opgesteld.

(...)”.

Daargelaten de vraag of, zoals de verwerende partij betoogt, de anderstalige verklaringen in het strafdossier in het Nederlands zijn “weergegeven” in een ander stuk van het strafdossier, kan de enkele vaststelling dat deze anderstalige verklaringen inzake de toedracht en verloop van het incident op 26 december 2008 zich in het dossier bevinden, in redelijkheid niet tot het besluit leiden - en verzoeker beweert dit trouwens niet - dat zij een wezenlijke invloed hebben gehad op de besluitvorming.

11. Aangezien de anderstalige stukken uit het strafdossier in redelijkheid geen wezenlijke invloed hebben gehad op de besluitvorming, houdt de omstandigheid dat het dossier gedeeltelijk is samengesteld uit anderstalige stukken geen schending in van de overige in het middel aangehaalde beginselen.

12. Het middel is ongegrond.

13. Het auditoraatsverslag is beperkt tot het onderzoek van het hiervoor besproken vierde middel. Er is reden om een bijkomend onderzoek van de zaak te bevelen.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State heropent de debatten.**

**2. Het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek van de zaak voort te zetten.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 april 2013,  
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| André Vandendriessche, | kamervoorzitter, |
| Daniël Moons,          | staatsraad,      |
| Geert Debersaques,     | staatsraad,      |
| bijgestaan door        |                  |
| Vera Wauters           | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Vera Wauters**

**André Vandendriessche**